

Az ártatlan izgalmakat mikor már háritani kezdtem

Mennyi kell még nekem, hogy újra
hogy újra könyvet vegyek kezembe
kinyissam és elkezdjem
Annyi év annyi év után
mennyi kell ahhoz hogy újra megteljek szenvedéllyel
Magammal vonjam ezt az eleven testet mely
állandósult
halotti útvonalakon jár
hogy megszólaljak s a legmélyebb szavak hagyják el szám
Mennyi kell még nekem, hogy felismerjelek
amikor felhívsz jó reggelt kívánsz
A szenvedély évekig emésztett
és most szólnom kell valakivel
semmit sem kapok nem adok hosszú ideje
Ha megváltoztam nem kerültem el
a legegyszerűbb megoldást
Mennyi kell még nekem hogy újra
most amikor már senkire se gondolok gondoljak
rád
az ártatlan izgalmakat mikor már háritani kezdtem
mennyi kell még nekem
És mivégre a belső élet eme játéka
én többé már nem tudom megmagyarázni amit látok
Senkinek.

Ravna Gomila lovagja

Soha nem írtam meg ezt a verset
pedig ez a legkönnyebb
Először sem amikor kibeszéltem
Sem ezután amikor elhallgattam
Jöttek a versek mindenhol
Sokukat mondtam el az ő nevében
Lefordították más nyelvekre idegen
címmel
az összes korokat és századokat lefedte
és soha
Nemsokára megjelenik e vers könyve
természetesen más a címe
Ebben a könyvben nincs vers amely ne a
legkönnyebb lenne
Megtör a fáradtság és az évek némelyike
az élénkség amellyel hallgatok
a sötét mór herceget beéri valahogy
Ebben az értelemben kell figyelni rá
mint tudat és lelkiismeret
a vad Ridanok törzse és Dionüszosz csöndje
érzéki benyomás melyben a fény mutatkozik
mint princípium és ész
amellyel minden megvilágosodik
Ezért róla nem írható vers
hogy ne követné halál
a Ravna Gomila határhalom lovagja
a perc amelyben szemét behunyva
az értelem végül mindent hátrahagy
és a végességnek magát megadja.

F. K. fordítása